M8393

ANUL XIII. No. 2157. 8 PAGINI 3 LEI Marţi 1 Septembrie 1936

BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ASOCIAŢIUNII" SIBIIU

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

Tudose a cucerit etapa II, Focşani-Iaşi

Francezul Batt şi spaniolul Figueras au abandonat. Tudose a câştigat sprinturile dela Bacău şi Roman. Doar 51 de alergători au mai rămas în cursă. Astăzi e zi de repaos la Iaşi

FOCŞANI, 30. (Prin telefon). — Entuziasmul în care s'a desfăşurat sosirea de eri după amiază este prezent şi la plecarea în cea de a doua etapă a Turului României. Focşănenii s'au sculat cu noaptea în cap şi se îndreaptă spre bulevardul Carol, din centrul oraşului, de unde urmează să se dea plecarea la ora 8 şi jumătate dimineaţa.

In momentul plecării, bulevardul e o mare de capete. Au luat startul cei 64 alergători sosiţi în timp la controlul din Focşani, plus bătrânul Cantily, care a primit încuviinţarea de a continua cursa hors-concours.

Lăsăm caravana să plece şi abia după 25 minute pornim în urmărirea ei, pentru a înregistra bilanţul celor întâmplate în intervalul acesta de timp.

Drumul e destul de bun. Fără îndoială, nu concurează şoseaua Bucureşti—Ploeşti, dar nici nu e populat de hopurile şi de praful de care ne-am isbit pe şoseaua dintre Ploeşti şi Mizil. In orice caz, în maşină, călătoria e mai agreabilă decât pe bicicletă.

Bătrânul Cantily

La 14 kilometri de Focşani se profilează în zare silueta unui alergător. Câteva clipe mai târziu îl identificăm: e bătrânul Cantily. Merge încet, încet de tot. Parcă ar face o plimbare, Dumineca, pe şoseaua Kiseleff.

După 200 metri îl întâlnim, blestemându-şi soarta pe Nicolae Dobrin de la Metropola. A spart, săracul, ghidonul şi acum plânge ca un copil, în timp ce atelierul mecanic al Turului, îi dă ajutoare pentru a-şi continua drumul.

E, oricum, o întârziere de câteva minute şi Dobrin va trebui să pedaleze cu toată energia pentru a relua contactul cu grosul plutonului.

Nu mult mai departe ne împiedicăm de alt acicdent: Turchiany a căzut şi s'a rănit grav. Internul Gheorghiu dela «Salvare» a oprit ambulanţa şi-i dă îngrijiri, însă temişoreanul e covârşit de dureri şi nu mai poate continua cursa.

Cât timp am zăbovit aici pentru a ne interesa de accidentul lui Turchiany, ne pomenim ajunşi din urmă de Dobrin care a terminat cu repararea ghidonului şi a pornit cu 40 kilometri pe oră în urmărirea caravanei.

Trecem pe lângă el şi-i urăm spor la drum. Ne mulţumeşte şi se apleacă şi mai tare pe ghidonul biciletei, accelerând viteza.

A abandonat francezul Batt

In drumul nostru spre plutonul din frunte îl găsim mai departe pe jandarmul Martin, care a spart furca şi pe Batt care are de furcă cu roata. Francezul repară, reia cursa în silă şi după doi kilometri abandonează, schiţând un gest de indignare pentru starea deplorabilă a şoselelor noastre. Intr'o oarecare măsură, are dreptate franţuzul...

Pene, pene...

La 25 kilometri de Focşani, pe podul de peste râul Şuşiţa, dăm peste Radu Ioniţă. Are şi el o pană...

Urmează o porţiune de şosea mizerabilă, cu praf din abundenţă şi cu gropi de care ne descurcăm cu greutate şi noi, cu maşina...

Fraţii siamezi...

După alte câteva sute de metri, identificăm cuplul Iencek-sublocotenent Cercel, cari, ca şi în Turul de anul trecut îşi ţin unul altuia compania. In apropiere de satul Pădureni, trecem în fuga maşinei pe lângă Neacşu, Timko, Bordea şi Mereuţă, cari pedalează de zor. Nici urmă însă de aşii din plutonul conducător al caravanei...

Abia după două minute, în care timp maşina noastră a străbătut aproape doi kilometri, îl găsim pe Dinu Ştefan, din lotul concurenţilor dela mijlocul clasamentului, Merge agale. Dar nici nu se poate merge pe frântura aceasta de şosea, uitată de Dumnezeu şi de autorităţile judeţului Putna.

Abandonează şi Figueras

La intrarea în Adjud, Figueras ne face semn să oprim maşina.

— M'am săturat! exclamă spaniolul. Astea nu sunt şosele pentru biciclete. Nu mai merg mai departe să mă tăiaţi...

Intr'adevăr, Figueras abandonează şi ia loc în maşina noastră, intrând în rolul de spectator al Turului. I-a mai trecut din supărare, constatând, din fuga maşinei, eforturile desnădăjduite pe care le fac ceilalţi concurenţi pentru a înainta pe şoseaua aceasta mizerabilă.

Polonezul Vandor e şi el supărat pe drumurile noastre, dar nu abandonează. Preferă reconfortarea unei mese copioase la marginea drumului, sinchisindu-se prea puţin de goana minutelor. Nu e vorba că locul al 59-lea pe care-l îl ocupă în clasamentul general, nu-i este ameninţat... Sunt doar 12—15 ciclişti în urma lui... Şi alţi 40 înainte, desigur, dar de aceştia nu pare să se sinchisească polonezul...

Ii urăm poftă bună lui Vandor, — deşi, hotărât lucru, n'are nevoie de urarea noastră — şi plecăm mai departe în urmărirea cursei.

După 40 de kilometri

Ne găsim la 40 kilometri de Focşani, când îi vedem pe Buse, Abulnar, Daniel I şi individualul Negoescu, unul din cei mai tenaci concurenţi ai circuitului. La o distanţă de doi kilometri îl ajungem pe francezul Galienne, care suferise în drum o pană şi gonea acum nebuneşte după Tudose şi ceilalţi componenţi ai plutonului din frunte.

Francezul merge excelent şi face impresia unui atlet extrem de rezistent. Poate că nu va câştiga el acest Tur al României, dar, în orice caz, va fi de găsit până la urmă în locurile prime ale clasamentului, în care s'a căţărat deja la locul al doilea.

La kilometrul 50, dăm, însfârşit, bună ziua plutonului din frunte. In cap e germanul Kutzbach, urmat deaproape şi la intervale infime de Hapciuc, Ţapu, Tudose, Kircor, Mormocea, Hrenciuc, Grgac, Prosinek, Procupek, Niţescu, Zamfir Munteanu şi Duda.

Terminându-ne raita, ne oprim şi aşteptăm sosirea... întârziaţilor. După un minut îşi fac apariţia Daniel I, Buse şi Abulnar, iar ceva mai târziu soseşte şi Galienne, gonind nebuneşte pentru a recupera întârzierea provocată de o nouă pană...

Mormocea e în pană

După 5 minute de staţionare, ne reluăm drumul şi ne lovim de o surpriză din cele mai neplăcute: Mormocea e în pană şi a trebuit să se oprească pentru a-şi doctorici bicicleta. Cobor din maşină pentru a-l încuraja. Are şi nevoie, bietul băiat, de o vorbă bună, de un îndemn, fiindcă nici unul din echipierii români n'a găsit de cuviinţă să rămână cu el, pentru a-l ajuta. Teribil spirit de echipă, ce să spunem...

La 1 minut înainte, Daniel I, pedalând cu furie, a ajuns plutonul fruntaş. După vreo şase minute vine şi Mormocea, mâncând pământul...

Sunt acum 14 alergători în plutonul din faţă...

Hai la baie!

In dreptul kilometrului 90, surprindem o scenă amuzantă. Câteva ţărănci, ducând în mână găleţi cu apă, se îndreaptă spre satul din imediata apropiere a şoselii.

Alergătorii au văzut însă ispita, — găleţile cu apă, — şi au coborât depe biciclete, dând năvală asupra ţărăncilor. Inspăimântate, femeile au dat drumul găleţilor şi au luat-o care încotro, neînţelegând ce naiba i-o fi apucat pe dracii depe biciclete...

Să fi văzut apoi bucuria băeţilor, când au început să ia în primire prada abandonată de sătence. Şampanie să fi fost şi n'ar fi avut mai multă trecere. Din cele 8 găleţi, două au fost băute până la fund (numai Daniel I cred că a venit de hac la o găleată), iar cu restul apei, alergătorii s'au pornit să-şi facă duş unul altuia.

Straşnică răcoreală.

Aşa mai merge!

Reconfortaţi, alergătorii au încălecat din nou pe biciclete, reluând drumul spre Iaşi. Cale lungă de-aci înainte: aproape 140 kilometri...

Secondăm cu maşina plutonul din faţă şi ajungem peste câteva minute în comuna Răcăciuni, din judeţul Bacău, unde peisagiul oferă ochilor clipe de mare încântare. De-o parte şi de alta a drumului, dealuri impozante străjuesc şoseaua ca un cordon de jandarmi.

In primul pluton sunt 18 alergători. Hrenciuc nu mai e însă printre ei. A avut o afurisită de pană şi e în întârziere. După câţiva kilometri avem însă bucuria să-l vedem sosind din urmă şi reintrând în pluton.

Daniel I mănâncă. Delicios tip, polonezul. Spiritual, vioi, antrenant şi mâncăcios nevoie mare. I-a speriat pe organizatori cu exigenţele lui de gurmand neîntrecut...

E sufletul Turului. Alergătorul cel mai simpatizat.

Un nou asalt la fântână

El dă semnalul la un nou asalt asupra unor găleţi cu apă şi rezultatul e tot atât de fructuos ca şi la prima tentativă. Cei doi ţărani care s'au nimerit să le iasă în cale alergătorilor cu găleţi cu apă, se sperie de iureşul bicicliştilor şi scapă găleţile din mână, pradă «inamicului». O nouă alimentare cu apă e cât se poate de bine venită pentru moralul care trebuie să-i însoţească pe concurenţi pe suta de kilometri ce urmează să mai fie parcurşi până la sfârşitul etapei...

In dreptul comunei Ferdinand, situată la 5 kilometri de Bacău, părăsesc plutonul şi mă îndrept cu 80 kilometri pe oră spre Bacău, unde sunt puse la bătaie primele premii din recolta acestei etape.

Un premiu de 1000 lei, care urmează să revină primului sosit la Bacău şi alt premiu, tot de 1000 lei, desemnat pentru primul alergător român prezent pe străzile Bacăului... Pe de altă parte, principesa Marina Ştirbey a acordat un premiu de 2000 lei, sortit să răsplătească meritele primului sosit.

Cine va cuceri premiile?

Tudose e primul la Bacău

Două minute după sosirea maşinii noastre la Bacău, zărim şi plutonul concurenţilor, care îşi cheltuesc forţele într'un sprint de o fascinantă viteză.

Kutzbach câştigă premiul «Capitalei»

La plecarea din Focşani Tudose a luat conducerea plutonului

Tudose conduce, dar drumul e lung şi e greu...

Lupta este extrem de înverşunată. In cap este Tudose şi la o jumătate roată, francezul Galienne pedalează din răsputeri. Ceilalţi alergători sunt şi ei acolo, aplecaţi pe ghidoane şi împingând cu o putere supra-omenească...

Pe ultimii zeci de metri, situaţia se lămureştte: Galienne şi Tudose au cucerit un bun avantaj şi dispută ei singuri onoarea şi... beneficiile primului loc.

Linia de sosire e străbătută în acelaş timp de Tudose şi de Galienne. Românul a avut însă un mic avantaj, mai puţin de o roată şi a cucerit toate premiile alocate locului întâi. Francezului i-a revenit premiul al doilea: un costum de haine. Un premiu mai valoros decât acel atribuit câştigătorului sprintului. Poate dacă ar fi ştiut Tudose s'ar fi lăsat bătut. Păcat de osteneală...

Trăiască Uşer !..:

Dar fiindcă vorbim de sosirea dela Bacău, să vă povestesc un alt epizod amuzant şi impresionant totdeodată, al cărei erou a fost alergătorul Uşer, clasat după etapa I-a la locul 53 din clasamentul general.

Uşer ăsta este băcăoan. Şi, vă închipuiţi, concetăţenii lui au învestit un vagon de speranţe în posibilităţile lui. Deaceea, mulţimea venită să asiste la trecerea plutonului prin Bacău, a aplaudat cu sportivitate pe fruntaşii Turului, dar au rămas profund desamăgiţi, negăsindu-l şi pe bravul lor Uşer printre cei 18 componenţi ai primului pluton.

N'a apucat însă plutonul aşilor să dispară la orizontul şoselii când, dinspre Răcăciuni, şi-a făcut apariţia, val-vârtej, Uşer. Al 19-lea, prinurmare, deşi, după cum aţi putut citi la începutul acestui reportaj, băcăoanul a mers tot timpul prin coada caravanei, în apropierea Bacăului şi,a făcut însă omul socoteala că concetăţenii lui îl aşteaptă pe linia de sosire şi că nu trebuie să-i decepţioneze. Cu o voinţă extraordinară, Uşer a început deci să pedaleze nebuneşte cu 60 kilometri pe oră, aproapiindu-se de grupul înaintaşilor şi sosind la Bacău al 19-lea, puţin în urma lor. Deci extrem de onorabil...

Când l-au văzut sosind, băcăoanii au isbucnit în ovaţiuni şi în delirante manifestaţii de simpatie. O domnişoară i-a aruncat flori, o altă domnişoară i-a făcut bezele, însfârşit Uşer s'a bucurat de o primire grozavă.

Efortul făcut pentru a se apropia de leaderii Turului s'a făcut însă resimţit imediat. La marginea oraşului, complect epuizat, Uşer s'a prăbuşit şi a abandonat.

A fost o adevărată reeditare a povestei Maratonului, cu soldatul care a adus grecilor vestea victoriei şi apoi şi-a dat sufletul. La fel şi Uşer, a făcut o bucurie concetăţenilor şi apoi a plătit tributul acestui sacrificiu.

Din nou la drum

Plecăm după caravană. Am întârziat stând de vorbă cu Uşer şi, între timp, plutonul alergătorilor a străbătut câţiva kilometri.

Cel dintâi pe care îl ajungem e Timko, iar puţin mai încolo dăm peste «fraţii siamezi» Cogan şi Georgescu, de la I. A. R., care, după cum ştiţi, sunt unul lângă altul în clasamentul general. Nici n'ar putea fi altfel, din moment ce tot drumul îl parcurg roată lângă roată sinchisindu-se prea puţin de alura cursei şi de situaţia celorlalţi concurenţi.

In dreptul târgului Omişcani, îl găsim în pană pe Negoescu şi 100 metri mai departe îi întâlnim pe fraţii Ştefan şi Vasile Dinu .

Patru kilometri înaintea Romanului, după ce am lăsat în urmă pe Neacşu, Stoica şi Munteanu, prind plutonul fruntaşilor, în care figurează toate echipele naţionale, plus individualii Dobrin şi Bordea.

Ne grăbim să ajungem la Roman, unde va avea loc un nou sprint, înzestrat cu câteva premii. Un premiu de 1000 lei, donat de Cercul Atletic din localitate pentru primul sosit din rândurile românilor, un alt premiu, instituit de aceiaş societate, pentru primul sosit din rândurile concurenţilor străini şi o cupă, donată de d. căpitan Dimitriu, pentru primul sosit din lotul naţionalei noastre.

Tudose e primul şi la Roman

La Roman, sosirea e mai puţin dramatică decât la Bacău. Tudose trece cel dintâi linia de sosire, urmat de Mormocea, în timp ce jugoslavul Grgac sosind al treilea, e cel dintâi plenipotenţiar al alergătorilor străini.

Lene...

La eşirea din Roman, alura cursei se domoleşte. Se resimte oboseala kilometrilor consumaţi până acum. Plutonul din frunte s'a mai mărit. I s'au mai alăturat câţiva dintre alergătorii din al doilea pluton, care, profitând de alura înceată a cursei au putut să recupereze din terenul pierdut. Identificăm acum în primul pluton, nu mai puţin de 27 alergători.

N'au mai rămas decât 26 kilometri până la Târgul Frumos şi tempo-ul alergării nu înregistrează niciun fel de fluctuaţie, niciun fel de înviorare. Nimeni nu se aventurează în escapada unui sprint. Nimeni nu încearcă o evadare.

In comuna Făurei, mai sosesc din urmă patru individuali, care intră în pluton, subliniind prin prezenţa lor încetineala cu care se aleargă. Maşina ne precizează, de altfel, prin indicatorul ei, că viteza plutonului este de 20 kilometri pe oră.

Avem deci un pluton de 31 alergători, care, în apropiere de Strunga se mai măreşte: mai sosesc încă patru ciclişti din cei aflaţi la coada caravanei.

Negoescu are o nouă pană. Grgac trebue şi el să se oprească pentru a schimba cauciucul şi pierde un minut, pe care nu-l poate reface decât cu multă greutate, din cauza şoselii ,extrem de proaste, care nu îngăduie riscul unui sprint. Se cere prudenţă, multă prudenţă, prin hopurile acestei porţiuni de şosea, găurită ca un şveiţer.

Imediat după eşirea din Tg. Frumos, Galienne are o pană şi rămâne în urma plutonului, pe care îl va ajunge însă imediat, în momentul când, în depărtare, începeau să-şi mărturisească semnalmentele, dealurile din apropierea Iaşilor...

La un moment dat, nu-l mai zărim pe Mormocea în rândurile primului pluton. Oprim maşina şi aşteptăm. După două minute Mormocea îşi face apariţia, împreună cu Dobrin. Intre ei şi leaderii caravanei s'a intercalat o distanţă de mai bine de un kilometru.

Depe un vârf de deal, unde ne-am oprit apoi pentru a urmări ascensiunea alergătorilor, panorama cursei este extrem de spectaculoasă.

Pe drum bun

Iată-ne, apoi, la Podul Iloaei, la 16 kilometri de Iaşi. Alergătorii înaintează în pluton compact. Rândurile lor au sporit din nou: sunt 28 acum în plutonul din frunte...

Drumul e, relativ, bun. Alura cursei însă e la fel de potolită ca şi la trecerea prin Târgul Frumos. (Apropo: cine a fost cumătrul ăla bun de glume, care i-a dat acest nume paradoxal?)...

N'au mai rămas până la Iaşi decât trei kilometri şi cu toate acestea nimeni nu se grăbeşte. Sosirea se va hotărî, prin urmare, la sprint...

(Continuare în pag. VI-a)

89509